

הנושאים

אני כל הזמן חושב: איך הם נושאים, הנושאים? האם הם נושאים כמו פתיית שלג על גג בירושלים? האם הם נושאים כמו עלים צהובים מהעצים של שדרות רוטשילד? האם הם נושאים כמו בית"ר ירושלים לליגה א'?

יח

יום העצמאות!

בשלושים ושתיים השנים האחרונות גדלה עצמאותנו בהרבה. מה זה בהרבה — בהמון! אנחנו עכשיו עצמאים לגמרי, מאז שגירשנו את הבריטים.

מה זה גירשנו את הבריטים — לגמרי גירשנו אותם! מתי ראיתם בפעם האחרונה איזה בריטי בסביבה? אין בריטים יותר! אין מלכה, אין אנגליה, רק בטלוויזיה, וגם אז יש תמיד כותרות בעברית!

די! אנחנו עצמאים! אין יותר שטר לינג, אין יותר שילינג, אין יותר פני! מי שיש לו פני, שיקום! אפילו לירות אין כבר! מי שיש לו לירה, שגם כן יקום! רק שקלים יש עכשיו. עצמאות מוחלטת! מי שיש לו שקל שיקום! לפחות עשרה קמו! כל הכבוד! בעלי שקלים! מטבע חזק יש לכם, סמל לעצמאותנו הכלכלית! כל שקל שווה איזה עשרים סנט לפחות! לא כמו פעם, שלירה היתה שווה בקושי שטרלינג אחד עלוב!

אבל רציני

לא כל יום מת אדם, ששווה התאבדות רצינית. כשמת אחד כזה, אפילו אני אפשר לומר ששמחים על ההזדמנות להספיד אותו. לא שמחים.

אז זהו, בדיוק אחד כזה מת לי בזמן האחרון. אני מדבר על סארטר. אני על סארטר לא מתאבל מפני שהיה כזה מין אקזיסטנציאליסט גדול או מארכסיסט גדול. כאלה מסתובבים בפאריס בטונות. אני גם לא מתאבל עליו מיידע-מה ביגלל הירורויו בשאלה היהודית. מי שלא מהרהר בשאלה היהודית הוא סתם מאניאק. גם התמיכה שלו במדינת ישראל או בפלסטינים, לא זה מה שמביא לי את הדמעות. גם לא התמיכה שלו בסטודנטים במרד של שישיס-זשומר. נה. כל זה צפוי.

אני על סארטר מתאבל ביגלל מה ש"עשה אותו (בעיני) לעשרות. אני מתאבל עליו בגלל שלא פחד לעשות צחוק מעצי מו, וזה לא צחוק. כמה שהיה גדול ודגול, מפורסם ומכובד, נהג סארטר לקחת לפעמים שרפרף (כי היה אדם לא גבוה) וללכת לאיזה בית-חרושת בזמן ההפסקה. היה שם את השרפרף, מטפס עליו די בקושי, ומתחיל לדבר לפני ה"פועלים.

הפועלים, חלק היו מקשיבים לסארטר, חלק צחקו עליו. הבורגנים הצרפתיים, שמהם יצא סארטר, צחקו עליו כולם. מה הוא הולך לדבר אל האלה?

גם האינטלקטואלים השמאלנים צחקו על סארטר, שלא בטוח שהפעולה הפוליטית האפקטיבית היא דרך העיני תונים והטלוויזיה. ענייני-השרפרף האלה עזרו מאוד להוציא את סארטר מה-אופנה בפאריס, כבר לפני הרבה זמן. בנאדם כזה, שלא איכפת לו שצוחקים עליו, ושלא איכפת לו לצאת מהאופנה למרות הפירסום והכבוד והכל — זה בנאדם ששווה אבל רציני.

הישגי המדינה בשטחים החשובים

ביום-העצמאות זו מיצווה ידועה גם להעלות את המוראל וגם לסקור את הישגי מדינתנו הצעירה בשטחים שונים. אם אפשר לשלב את השניים, זו מיצווה כפולה ומכופלת.

אז בבקשה:

ח ק לאות: החקלאות הישראלית התפתחה בהרבה. כבר לפני כמה שנים גילו ב"מכון וייצמן" שהקרקע אצלנו מתאימה לזן מיוחד של מטומטמים שגדלים ללא השקאה, אכסטסיבי יעני. מאז עוברים יותר ויותר לגדל את המטומטמים האלה, שמה שטוב אצלם זה שלא רק ששם לא צורכים הרבה מים, אלא שהם גם לא

מטע מטומטמים: משמאר — מטומטם לפני הפריחה, מימין: מטומטם עם פריחה קשה. באמצע: דהריג

יורדים מהארץ. המומחים מעריכים שתוך עשר-חמש-עשרה שנה יהיו בארץ רק מטומטמים מגידול מקומי וערבים לקטיף, וזה בהחלט הישג עצום לחקלאות.

תרבות: התרבות גדלה פי שבעה מאז שהתחילה המדינה. היום כבר מסתמנים עודפי תרבות בכמה שטחים, אז פשוט משמידים את העודפים כדי לשמור על רמת המחירים.

מיוזג גליות: יש מיוזג גליות פאנטאסטי. כל שנה מתמזגות שתיים-שלוש גליות. הסוציולוגים חושבים שבעוד חמישים שנה בדיוק ייגמר התהליך, וכל הגליות יתמזגו, ותצא מזה גלויה אחת גדולה, שעליה ידביקו בול וישלחו אותה לאמריקה.

ספרות: אנחנו ראשונים בעולם בזה. כל שנה מקבלים לפחות שלושים סופרים ישראלים פרס ראשון. השנה, למשל, קיבלו הסופרים את פרסי ביאליק, טשרניחובסקי, הזן, ויצ"ו, קריניצקי, ירושלים ומוצא. היה אפילו סופר אחד שקיבל פרס רק על זה שלא זכה בשום פרס.

כדורגל: נציין במיוחד את בית"ר ירושלים, שמשחקת לא רק כדורגל טוב אלא גם יויו משובח: פעם עולה לליגה הלאומית, פעם יורדת לליגה הארצית. פעם עולה ללאומית, פעם יורדת לארצית, פעם עולה, פעם יורדת.

עגבניות

בזיל הזול

אני בלי סלטי-ירקות לא בנאדם, וסלטי-ירקות בלי עגבניות זה כמו הרצל בלי זקן. אז מה לעשות שעגבניות עולות מאה-מאתיים לירות הקילו, ואני, אבא שלי זה אחד א. פרנקל מנווה-שאנן בחיפה, ולא א.ד. רוטשילד מפאריס?

יש עצה:

לוקחים בקבוק קטשופ, שופכים לעקרה, מוסיפים ליטר מים, פירורי לחם וביצה אחת, בוחשים היטב. מהעיסה עושים כדורים, ומבשלים אותם במים רותחים בלי מיכסה איזה חצי שעה. אחר-כך מצננים ויוצאות עגבניות נהדרות, ישר קלופות, במחיר של עשרים לירות הקילו, בערך.

אכבר שילטון המערך

מסתובבת עכשיו בדיחה בארץ נגד ה"מוראל הלאומי, שאני בעונג אחסל אותה. הבדיחה מספרת על ההוא, שהלך לשגרירות האמריקאית ואמר שהוא רוצה לרדת מהארץ ביגלל שתי סיבות — האחת שילטון הליכוד שיש לנו עכשיו, והשניה שילטון המערך, שתיכף יבוא. לדעתי זו בדיחה ממש מחורבנת, שלא מתאימה למציאות. אני, למשל, בטוח שילטון שיבוא המערך לשילטון, הכל יסתדר פיקס.

קודם כל יסתדרו בכיף עם הפלסטינים, אם כי בשביל זה יצטרכו להעיף מהמערך את עמוס הדר, ישראל גלילי, שושנה א' אלמזלינג, תמר אשל, דני רוזוליו, יצחק רבין וגם את כל מ"פ"ם, שבעצם תתפרט לבד, ביגלל אחרות העמים שלה עם קינג חוסיין הדפוק. אחרי זה ישפרו לגמרי את המצב ה"כלכלי של השכירים והשכבות, ובשביל זה יזרקו החוצה את גדי יעקובי, אליהו שפיזר, חיים ברלב, יעקב לוינסון ור" ירוחם משל. המערך גם יגמור עם ה"כפיה הדתית, אם כי זה יחייב להשליך משם את משה שחל ואת שימיון פרס. וגם השחיתות תחוסל, לא לפני שינפנפו לכל הרוחות את כל מי שפעם המליצו לשחרר גנבים ופושעים, כמו יוסי שרד ועוזי ברעם. הקיצור: יישארו בסוף, לבד, עדי אמוראי והרב מנחם כהן. יהיה אכבר שילטון מערך, וכולם ירצו לרדת לנגב ולא לאמריקה.

אנחנו

הראשונים

כל התגובות על ההצהרה של עזר וייצמן בעניין הבחירות היו בלה-בלה צפוי, ורק השר משה נסים אמר משהו גם נכון, גם חשוב וגם מקורי. בעיתון "דבר" כתוב, שהשר נסים שולל את הקדמת הבחירות. "לממשלה זו היו הישגים, רק שאלה לא הובאו לידיעת הציבור." כך נסים.

ובכן, אני רוצה להביא כאן לידיעת הציבור בפעם הראשונה הישג חשוב של הממשלה, שעד היום לא הובא לידיעת הציבור:

לפני שנה שלחה הממשלה מישלחת למאדים, והמישלחת הקימה שם שלוש התנחלויות כדי לקבוע עובדות בשטח, לפני שיבואו הרוסים והאמריקאים. ה"מישלחת גם מצאה שם את ההוכחה לקיומו של האלוהים.

ולמה זה לא פורסם עד היום? פשוט מאוד — אף אחד מהעיתונאים הנבלות לא האמין שדבר כזה יכול להיות. רק אני מעז לפרסם את זה, כי אני על הממשלה הזאת מאמין הכל.

המאדים: מראה כללי. מימין ל"משה" — ההוכחה הסופית לקיומו של אלוהים